

بسم الله الرحمن الرحيم

Sudan'daki Halkımız İçin, İslam Nizamının Gölgesi Dışında Bir Kurtuluş, Güvenlik ve Emniyet Yoktur

Tarih boyunca Sudan'daki çatışma ve savaflara davetiye çıkaran Sudan'daki kabilelerin çokluğu olmamıştır; aksine buna, tıpkı bugün olduğu gibi ve tamamen ilk cahiliye günlerinde meydana geldiği gibi özellikle ülkeyi parçalayıp fitne ve savaş tohumlarını ektikten sonra ekini ve nesli yok eden sömürgeci güçler ve onların ajanları arasındaki şiddetli siyasi ve askeri çatışmalar neden olmuştur. Zira İslam'ın yokluğundan ve devletin yıkılmasından bu yana insanlar, cahiliye hükümlerine geri dönerek kabilecilik temelinde birbirleriyle savaşmaya başladılar; oysa Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem bundan nehyetmiş ve bunu şöyle buyurarak vurgulamıştır: **مَنْ قَاتَلَ تَحْتَ رَايَةِ عَمِيَّةٍ يَدْعُو إِلَى عَصِيَّةٍ أَوْ يَعْصِبُ لِعَصِيَّةٍ فَقَتَلَهُ جَاهِلِيَّةٌ** “Her kim körü körüne (dikilmiş) bir bayrağın altında asabiyete davet ederken veya asabiyet için öfkelenirken ölürse, bu cahiliye ölümüdür.”

Bu nedenle Sudan halkının, bilinçli siyasi fikirden yoksun ve krizlerin ve sorunların sebebi olan kafir Batı ile bağlantılı mevcut siyasi ortamın bilincinde olması gerekir; zira iğrenç kabilecilik esasına dayalı siyasi kutuplaşmanın bir sonucu olarak birbirini takip eden hükümetler, kabileleri çatışmalarının yakıtı olarak kullanmış ve böylece kabileci kutuplaşmada partilerin yaklaşımını takip etmiştir; zira Darfur'da yaşananlar ve halen yaşanmakta olanlar bunun en çarpıcı örneğidir. Bu ise bazı kabilelerin silahlı isyancı hareketlerin yanında yer almasıyla ortaya çıkmış, bu da hükümeti kendisine sadık kabileleri silahlandırarak isyancılarla savaşmak için kullanmaya sevk etmiştir; böylece Sudan'ın tüm bölgelerindeki ardışık hükümetler ilişkilerinde bu yaklaşımı izleyerek tüm bölgelerde gerginlik ve endişe ortamı yaratmışlar ve ülke, her an patlayabilecek bir barut fıçısı haline gelmiştir; bu arada bu çatışma ve barbarca kabileci savaşların tek kaybedeni ülke halkı olmuştur. Zira Sudan halkı hala kanları ve canlarıyla ağır bir bedel ödemeye devam ediyorlar; zira ne yazık ki onlar, birbirlerini öldürmek için kullanılan ucuz araçlardan başka bir şey değillerdir!

Nitekim İslam, bir Müslümanın kanının kutsallığına büyük önem vermiştir. Zira Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: **وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا** “Kim bir mümini kasten öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lânetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.” [Nisa 93] Sallallahu Aleyhi ve Sellem de şöyle buyurmuştur: **لَزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ مُؤْمِنٍ بَغَيْرِ حَقٍّ** “Allah katında dünyanın yok olması, bir Müslümanın öldürülmesinden daha hafiftir.” Ve şöyle buyurmuştur: **إِذَا الْإِنْفَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ** “İki Müslüman kılıçlarıyla karşı karşıya gelirlerse, katil de, maktul de cehennemdedir.” Peki biz Rasule ittiba etmenin neresindeyiz?! Ve biz, şöyle buyuran Allah Azze ve Celle'nin Kitabı'yla hükmetmenin neresindeyiz: **يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ** “Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdardır.” [Hucurat 13] Bu nedenle bizim yapmamız gereken, Allah'ın ve Rasulü'nün emirlerine uyarak, yani İslam ile hükmederek, kanlarımızın sürekli akmasını durdurmak ve kafir Batı'nın planlarını engellemektir; zira İslam'a geri dönüp ona aykırı olan her şeyi reddetmedikçe kabile savaşları

durmayacak, durum istikrara kavuşmayacak ve masumların canlarına mal olan saçmalık da durmayacaktır.

Ancak İslam, sadece bir otoriteyle, yani İslam'ı uygulayacak ve onu davet ve cihad yoluyla dünyaya taşıyacak bir devletle var olabilir; bu devlet ise, Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafet Devleti'dir. Zira Hilafet Devleti'nde yönetim, bir ganimet değil, bir sorumluluk olacaktır; bu yüzden Hilafet Devleti, sağlık, eğitim ve güvenlik, insanlara tarım ve sanayi imkanları sunma, çiftçiler ile yöneticiler arasında bir sürtüşme olmasın diye otlatma alanları açma gibi gözetim görevini yerine getirecek, vandalizm eylemlerinde bulunanların ellerini acımasızca koparacak ve kanunlara karşı çıkanlara yönelik hadleri uygulayarak her türlü cinayet, kundaklama ve yağmalamaya son verecektir.

Nitekim insanları, ırkçılık, kabilecilik veya vatancılık temelinde değil de, tek bir ümmet olması vasfıyla azim İslam temelinde eritmeye muktedir olan sadece Hilafet Devleti'dir; zira Hilafet Devleti, İslam'ın hükümlerine ve onun otoritesine göre hareket etmektedir. Zira Müslümanları birleştiren ve onları Allah için birbirlerini seven kardeşler kılan işte bu otoritedir; zira bu otorite, Arap olan Ebu Bekir ile Habeşi olan Bilal'in, Farisi olan Selman ile Rum olan Suheyb'in, Kureyşli olan Hamza'nın ve Ensar olan Muaz'ın arasını birleştirmiştir...

İnsanlık tarihi boyunca, farklı halkları, ırkları ve kabileleri tek bir ümmet altında eriten sadece azim İslam'dır. Nitekim İslam, Medine-i Münevvere'ye hapsolmamış, aksine tüm yarımada yayılmış ve İslam'ı yaymak için de İslami fetihler gerçekleştirmiştir; zira Müslümanlar, Araplar ve Persler'den oluşan Hristiyanlar, Mezdekiler ve Zerdüştlere yaşadığı Irak'ı fethetmişler, Acemlerin, Yahudilerin ve Romalıların yaşadığı İran'ı fethetmişler, Suriyelilerin, Ermenilerin, Romalıların ve Arapların yaşadığı Roma ve Şam'ı fethetmişler, Berberilerin yaşadığı Kuzey Afrika'yı fethetmişler ve Sind, Harezm, Semerkant ve Endülüs'ü de fethetmişler ve tüm bu halkları, aralarında hiçbir ayırım yapmadan tek bir ümmet altında eritmişlerdir. Böylece İslam'ın nuru kısa bir sürede dünyanın dört bir tarafına yayılmıştır; çünkü İslam'ın emirleri tebaaya, ırkçılık, taifecilik veya mezhepçilik bakış açısıyla değil, insani bakış açısıyla bakmayı gerektirir. Bu yüzden İslam'ın hükümleri herkesin üzerine uygulanır; zira tüm insanlar İslam Devleti'nin tebaası olup bir Müslüman ile gayrimüslim arasında hiçbir fark olmadığı gibi hiç kimse de bir diğerine zulmedemez; eğer böyle bir şey meydana gelirse, İslam bunu engelleyecek ve caydıracaktır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adil davranmamaya itmesin. Adaletli olun; bu, Allah korkusuna daha çok yakışan (bir davranış) tır.”** [Maide 8] Dolayısıyla hüküm verme konusunda tüm insanlar yargı önünde eşittir ve yönetim sistemi, devletin cüzleri arasındaki vahdeti gerektirdiği gibi Beytu'l Mâl'e yönelik gelirlerine bakılmaksızın her bir vilayetin ihtiyaçlarını garanti almayı da gerektirir; bu da devletin tüm vilayetlerinin evlatları arasındaki erimeyi (kaynaşmayı) kaçınılmaz bir hale getirmektedir.

Bu nedenle her Müslüman erkek ve kadının üzerine, kaybolmuş olan bu azim farzı, yani Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet yapısını kurmak için çalışması farzdır. **إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ** **“İşte sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse bana ibadet edin.”** [Enbiya 92]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Rana Mustafa